

Sygn. akt IV Ka 364/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Magdalena Telesz

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 r.

sprawy **M. S.**

syna S. i S. z domu A. (...) roku w Z.

obwinionego z art. 97 § 1 kw w zw. z art. 26 ust. 3 pkt 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 9 marca 2016 r. sygnatura akt VI W 882/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia obwinionego M. S. od przypisanego mu wykroczenia z art. 97 kw ;

II. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

IV Ka 364/16

UZASADNIENIE

Obwiniony M. S. stanął przed zarzutem popełnienia wykroczenia z art. 97 k.w. w zw. z art. 26 ust. 3 pkt 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym polegającego na tym, że:

w dniu 16 października 2015 r. na ul. (...) w miejscowości B., powiatu (...), kierując samochodem marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) nie dostosował się do zakazu wyprzedzania pojazdu na przejściu dla pieszych lub bezpośrednio przed nim w ten sposób, że wyprzedził radiowóz policyjny, który oczekiwał przed przejściem dla pieszych na udrożnienie drogi.

Wyrokiem z dnia 9 marca 2016r. Sąd Rejonowy w Kłodzku uznał obwinionego za winnego tego, że w dniu 16 października 2015r. na drodze publicznej tj. na ul. (...) w B., powiatu (...), kierując samochodem marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) naruszył przepisy ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o Ruchu Drogowym w ten sposób, że ominął radiowóz policyjny, który oczekiwał przed przejściem dla pieszych na udrożnienie drogi, to jest czynu z art. 97 k.w. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu grzywnę 200 (dwieście) złotych.

Sąd orzekł ponadto o kosztach sądowych.

Wyrok powyższy zaskarżony został w całości apelacją obrońcy obwinionego na jego korzyść.

Apelujący zarzucił wyrokowi:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę uznania M. S. za winnego zarzucanego czynu;
- 2) rażąco obrazę prawa, w szczególności przez naruszenie:
 - a) zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w.), poprzez dowolną i wybiórczą ocenę materiału dowodowego w postaci zeznań świadków to jest bezkrytyczne danie wiary zeznaniom świadków D. D. i P. S., i jednocześnie bezpodstawne odmówienie wiary wyjaśnieniom obwinionego M. S.,
 - b) zasady domniemania niewinności i in dubio pro reo (art. 5 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w.),
 - c) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 97 k.w. w zw. z art. 26 ust. 3 pkt 1 Ustawy prawo o ruchu drogowym poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji gdy ustalony stan faktyczny sprawy nie dawał do tego żadnych podstaw.

Podnosząc powyższe, apelujący wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się zasadna w zakresie obrazę prawa materialnego, a to przepisu art. 97 k.w. w zw. z art. 26 ust. 3 pkt. 2 Prawa o ruchu drogowym.

W ustalonym przez Sąd I instancji stanie faktycznym (zgodnym z treścią przeprowadzonych dowodów, a wskazanych w pisemnym uzasadnieniu), obwiniony prowadząc pojazd ominął radiowóz policyjny, który oczekiwał przed przejściem dla pieszych na udroźnienie drogi, a powodem zatrzymania się radiowozu było oczekiwanie na zakończenie manewru przez samochód (...), który wjeżdżał na parking. Takie zachowanie obwinionego – zdaniem Sądu Rejonowego – naruszyło dyspozycję przepisu art. 26 ust. 3 pkt. 2 Ustawy Prawo o ruchu drogowym, gdyż „obwiniony ominął przedmiotowy pojazd mimo braku widoczności, co do sytuacji panującej na drodze”.

Powyższy wniosek Sądu nie może być zaakceptowany jako prawidłowy, zgodny z poczynionymi ustaleniami. Wskazany bowiem wyżej przepis art. 26 ust. 3 pkt. 2 Prawo o ruchu drogowym zakazuje omijania pojazdu, który jechał w tym samym kierunku, lecz zatrzymał się w celu ustąpienia pierwszeństwa pieszemu, co w niniejszej sprawie bezsprzecznie nie miało miejsca. Radiowóz policyjny zatrzymał się nie po to aby umożliwić pieszemu przejście przez jezdnię, ale by samochód Zakładu (...) wjechał w głąb parkingu i udroźnił drogę. Żadnego pieszego w okolicy przejścia dla pieszych nie było, co było widoczne również dla obwinionego.

W tym stanie rzeczy, zachowanie obwinionego, który ominął radiowóz policyjny przed przejściem, nie łamało zakazu z art. 26 ust. 3 pkt. 2 Prawo o ruchu drogowym.

Skoro tak – to nie można M. S. przypisać wykroczenia z art. 97 k.w., bo nie naruszył on przepisów Prawa o ruchu drogowym ani w zarzucanym, ani w przypisanym mu zakresie.

Z tych też względów, zaskarżony wyrok podlegał zmianie poprzez uniewinnienie obwinionego.

eś